

og „Forflag til Lov om Disciplin i Handels-
skibe og om Søfolks Forseelser, Forbrydelser
samt Forhyring m. v.“

Endelig er idag omdeelt et særligt Afstryk
af de til Finantslovsforflagets § 10 stillede En-
drings- og Underendringsforflag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over
til: Fortsættelse af anden Behand-
ling af „Forflag til Finantslov for
Finantsaaret fra 1ste April 1865 til
31te Marts 1866“, og da navnlig til Fort-
sættelse af den i Gaarsmødet afbrudte For-
handling af § 8 fra III. til Slutningen af
Paragraphen med de dertil hørende Endrings-
forflag.

Müller: Da jeg igaar hørte den ærede
Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds
(Wille) udtale sig paa den Maade, han gjorde,
om de under Nr. 30 i Udvalgets Betænkning
fremførte Udtalelser, had jeg den ærede For-
mand om Ordet, for at kunne tilføje nogle
supplerende Bemærkninger, hvilket jeg nu i al
Korthed skal tillade mig at gjøre. Den ærede
Rigsdagsmand omtalte den sørgelige Begiven-
hed, der den 3die Juli 1863 fandt Sted ved
Fanø, og meente, at Årsagen til denne Ulykke
hovedsagelig maatte søges i Redningsbaaden og
dens Construction. I den til Thingets Med-
lemmer omdeelte Beretning om Redningsvæ-
senets Virksomhed siges der, at den omtalte
Ovelsestour fandt Sted, da man ikke anede
nogen Fare, skjøndt det vistnok var med tem-
melig høi Sø og en halv Storm, at Ulykken
ramte Baaden. Naar en Ulykke under saa-
danne Omstændigheder finder Sted, er man
meget tilbøjelig til at antage, at den maa søges
i Fartøiets Væbskaffenhed, men det fremgaaer af
den anstillede Undersøgelse og den derom gjorte
Indberetning, at Mandflabet har udtalt, at det
ikke troede, at Årsagen var at søge deri. Man
opdagede imidlertid en anden Egenstøb ved
denne ulykkelige Art af Redningsbaade, nemlig
at de kunne kænre saa pludselig, at de ligesom

kunne opluge hele Besætningen, idet nemlig i
dette Tilfælde hele Besætningen, bestaaende af
11 Mand, blev kastet ind under Vaaden, og
hvad der kunde have forsøgt Faren i en meget
høi Grad for dem, var formeentlig den Om-
stændighed, at de Alle vare forsynede med de
befalede Redningsbælter, som ganske naturligt
gjorde det langt vanskeligere for dem at arbeide
sig ud fra den med Kjølen opad liggende Vaad
for at kunne frelse sig ved at faae fat paa de
Louge, der ere anbragte paa Vaadens Sider.
Et reent Tilfælde vilde, at kun 2 Mand om-
kom; den ene fandtes nemlig under selve Vaa-
den, da den kom iland, medens den anden var
bortreven af Strømmen. Vinden drev ind
mod Land, og det var Mandflabets Frelse;
havde den gaaet den modsatte Wei, saa kunde
man maastee omsider i England ved denne
Vaad have faaet Meddelelse om, hvorledes
vore Redningsbaade ere construerede, lige-
som man fra et Sted i Sverig fik Under-
retning om den ved Skagen kænrede og paa
hiint Sted ilanddrevne Vaad. Naar man efter-
seer Indberetningen, saa er det mærkeligt nok
at opdage, at de fleste Skibbrudne ere blevne
reddede, ikke ved Redningsbaadene, men ved
Raketapparater. Naar man gjenneemgaaer hele
Fortegegnelsen for de forløbne 11¼ Aar, nemlig
fra 1ste Januar 1852 til Slutningen af 1ste
Qvartal 1864, vil man finde, at dette er Til-
fældet i alle Aarene med Undtagelse af 2, nem-
lig 1854 og 1857. Heraf kan man imidlertid
ikke absolut udlede en Mistjendelse af Baadene,
men det er dog altid en Omstændighed, som
synes mig at være talende. I det af mig før
nævnte Tidsrum er der i det Hele reddet 752
ved Raketapparater og 503 ved Vaade, og i
det sidste Aar er der reddet 97 ved Raketap-
parater og 83 ved Vaade. Den ærede Rigs-
dagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds htrede
blandt Aaret igaar, at naar først Rednings-
baaden var kommen til at ligge med Kjølen
iveiret, skulde der megen Kraft til at bringe den
igjen paa ret Kjø, hvilket vistnok er fuldkom-
men rigtigt. Det er allerede udtalt af en